

pokrajini. Glavna knjiga leksikona ima v podobno karto vrisanih 94 mezoregij in mikroregij. Razvrstitev naselij v mrežo naravnogeografskih regij bi imela smisel, če bi uvodoma bile opisane vsaj glavne značilnosti teh regij. V Savnikovem leksikonu so to vlogo imeli opisi takratnih upravnih občin.

Ivan Gams

Leksikon Avgušтина Laha **Okolje in človek**
(ČZD Kmečki glas, Ljubljana 1995)

Knjiga *Okolje in človek* dr. Avgušтина Laha je pomemben prispevek v slovenski okoljski literaturi. Dobili smo prvi celovit, interdisciplinarni in sistematični leksikon o pojavih v okolju. Z gesli od A – *abiotičen* do Ž – *žveplo* nam avtor razloži pomen izrazov, s katerimi se srečujemo, ko zasledujemo pojave in dogajanja v našem ožjem in širšem življenjskem okolju kakor tudi globalne, planetarne spremembe.

Sestavljanje pojmovnega leksikona je prav gotovo zelo zahtevno in zamudno delo. Ponavadi je rezultat sodelovanja skupine strokovnjakov, posebej velja to za tako večdisciplinarni projekt, kot je nedvomno leksikon o okolju. Avtor predstavljenega leksikona pa je večino dela opravil sam, od zbiranja in urejanja pojmov do njihove razlage, oprl pa se je seveda na podobna tuja dela, na domačo literaturo, ponekod pa so mu s predlogi in razlagami pomagali domači strokovnjaki, ki se ukvarjajo s širokim spektrom okoljskih znanosti. V uvodu je še tudi zapisal, da se je pri sestavljanju leksikona opiral na svoje geografsko znanje, ki mu je omogočilo celovito obravnavo okolja z naravoslovnih in družboslovnih vidikov.

Vsi obravnavani strokovni izrazi — gesla — so urejeni dvojno: po abecednem in stvarnem kazalu. Njihova razlaga je pri abecednem, stvarno kazalo pa združuje izraze glede na glavne vidike okoljske problematike: človek in zdravje, energetika, gospodarstvo, kemizacija okolja, prostorsko urejanje, varstvo narave, varstvo okolja, mednarodni in planetarni vidiki. Ta seznam pa obenem tudi nakazuje vso vsebinsko pestrost in raznovrstnost razloženih pojmov. Zahtevnejšim uporabnikom leksikona, ki bodo želeli o okoljskih problemih poglobljeno znanje, bo nedvomno koristen tudi bogat seznam literature in virov s tega področja, ki ga avtor podaja po zaporedju izidov (od starejše do najnovejše literature).

Gesla so razložena zelo nazorno in temeljito, tako da lahko leksikon, poleg strokovnjakov, uporabljajo vsi, ki jih okoljska problematika zanima, njegovo uporabno vrednost bodo nedvomno spoznali tudi študentje, učitelji, pa tudi učenci na višjih stopnjah šolanja. Obsežnost in razumljivost razlag posameznih gesel je očitna predvsem v primerjavi s podobnim angleškim leksikonom, katerega četrta izdaja je pred kratkim prišla na slovensko tržišče (*Macmillan Dictionary of the Environment*). Uporaba slednjega zahteva namreč precej več predznanja in je manj namenjen "laični javnosti".

Posebno vrednost Lahovemu leksikonu dajejo še angleški, nemški in francoski prevodi vseh, domala 1400 gesel, njihova širša pojasnitev pa je pogosto obogatena s primeri, podatki in podgesli. Zaradi njegove razumljivosti in nazornosti bo imela ta publikacija tudi posebno vlogo, ne le pri povečevanju splošne razgledanosti njenih uporabnikov, ampak tudi pri dvigovanju njihove ekološke zavesti.

Metka Špes

Slovenija — Turistični vodnik,
Založba Mladinska knjiga, Ljubljana 1995

Pri založbi Mladinska knjiga je izšla knjiga *Slovenija — Turistični vodnik*. Vodja projekta in urednik je bil Marjan Krušič. Osnovno besedilo sta prispevala dr. Anton Gosar in dr. Matjaž Jeršič iz Oddelka za geografijo na Filozofski fakulteti. Pri knjigi pa so sodelovali še številni drugi pisci z različnih strokovnih področij ter posamezni redaktorji.

Turistični vodnik Slovenije obsega 704 slikovno in grafično zelo bogato opremljenih strani (1200 barvnih fotografij, 75 zemljevidov, 32 tlorisov) in je razdeljen na "informativni, krajevno območni in potovalni del".

Prvi del vodnika z naslovom Spoznajmo Slovenijo (str. 13–50) prinaša splošne informacije o Sloveniji, od splošnih podatkov o Sloveniji, raznih nasvetov in prehrane, ki so več ali manj namenjeni tudi tujim obiskovalcem Slovenije, do opisa in pregleda slovenskih pokrajinskih enot, podnebja, voda, rastlinstva in živalstva ter zgodovine Slovencev. Sledi obsežen opis izbora "največjih oziroma kulturno-zgodovinsko, naravoslovno in turistično najiminitnejših krajev in zaokroženih naravnih celot", in sicer po abecednem vrstnem redu (str. 53–242). Avtorji so mednje uvrstili kar dvaindvajset krajev: Bled, Bohinj, Celje, Terme Čatež, Kamnik, Koper/Capodistria, Kranj, Kranjsko Goro, Lipico, Ljubljano, Maribor, Mursko Soboto, Novo Gorico, Novo mesto, Piran/Pirano, Portorož/Portorose, Postojno, Ptuj, Radence, Rogaško Slatino, Škofjo Loko, in samo tri območja: Pohorje, Škocjanske jame in Triglavski narodni park. Brez dvoma bi med območji veljalo omeniti še nekatere turistično zanimive "zaokrožene naravne celote". Avtorji so se pri izboru soočali seveda s številnimi težavami, ne nazadnje z obilico gradiva na eni ter pomanjkanjem ustreznega gradiva na drugi strani. Opis krajev in območij je dovolj nazoren in sistematičen. Zasnovan je na razmeroma enotni vsebinski zgradbi. Ta je namenjena prikazu sedanjih in preteklih značilnosti kraja oziroma območja, možnim oblikam turistične dejavnosti in rekreacije, splošnemu razvoju turizma, pregledu naravne in kulturne dediščine ter izletom po bližnji okolici. Podrobnejši pregledni zemljevidi z označenimi turističnimi kraji, lokacijami in posebnostmi bi lahko ta del turističnega vodnika še bolj približali popotnikom. Iz izsekov topografski kart v merilu 1 : 50.000, ki